

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 6 maart 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de **examencommissie ESE**, hierna: verweerder, van 25 januari 2017 inzake afwijzing van het dispensatieverzoek van appellant voor toegang tot het bachelor-3 werkcollege.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft bij brief van 9 februari 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 25 januari 2017, waarbij aan hem geen dispensatie is verleend van de toegangseisen voor het bachelor-3 werkcollege. Op 22 februari 2017 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 6 maart 2017, waar appellant ter zitting verscheen. Verweerder werd vertegenwoordigd door, secretaris examencommissie ESE.

II. Motivering

1. Appellant heeft verweerder verzocht om hem dispensatie te verlenen van de toegangseisen voor het bachelor-3 werkcollege van de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie. Verweerder heeft dit verzoek afgewezen omdat appellant niet aan de toegangseisen (compleet afgerond bachelor-1 en -2) voldoet en het dispensatieverzoek niet voldoende grond biedt voor het verlenen van dispensatie. Tegen dit besluit komt appellant in beroep. In beroep voert appellant -kort samengevat- aan dat hij alle vakken van het eerste en tweede jaar van de bacheloropleiding Fiscale Economie heeft behaald. Naast Fiscale Economie volgt appellant sinds september 2016 ook de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie. Van de laatste opleiding mist hij nog de tweedejaarsvakken Geschiedenis van het economisch denken en het Onderzoeksproject. Appellant betoogt dat beide vakken gezamenlijk slechts 8 studiepunten omvatten. In dat licht vindt appellant het onredelijk dat hij een jaar studievertraging oploopt wanneer hij niet wordt toegelaten tot het werkcollege. De toelatingseisen wegen niet op tegen het jaar studievertraging. Appellant voert het volgen van de opleiding Fiscale Economie als reden aan waarom hij niet aan de toelatingseisen voldoet. Appellant heeft in juli 2016 contact gehad met de studieadviseur die hem naar zijn zeggen zou hebben verteld dat hij dispensatie zou krijgen van de toegangseisen. Ter zitting merkt appellant op dat hij tijdens het gesprek met de studieadviseur niet de indruk kreeg dat een dispensatieverzoek zou worden afgewezen. Appellant heeft daarop vertrouwd. Als er geen kans op dispensatie was, had de studieadviseur dat op dat moment moeten melden, aldus appellant. Appellant zegt dat hij zich dan eerder zou hebben ingeschreven voor desbetreffende vakken of zijn plan om de opleiding Economie en Bedrijfseconomie te behalen, zou hebben gestaakt. Ter zitting bevestigt appellant dat hij op het moment dat hij besloot de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie te gaan volgen (juni 2016), desbetreffende twee vakken al niet meer kon volgen. Hij geeft aan dat hij inmiddels één

van de twee vakken heeft gedaan. Het resultaat daarvan is nog niet bekend.

2. Verweerder betoogt dat de toelatingseisen voor het werkcollege, zoals vastgelegd in de OER van de opleiding, zijn het met goed gevolg hebben afgerond van alle vakken van het eerste en tweede jaar. De toelatingseisen zijn ruim van tevoren bekend gemaakt en konden appellant dan ook genoegzaam bekend zijn. Op het moment van de deadline van aanmelding voldoet appellant niet aan de toelatingseisen. Twee vakken van het tweede jaar heeft appellant niet gevolgd en er geen resultaat voor behaald. Appellant had als student Fiscale Economie desbetreffende twee vakken als extra vakken kunnen volgen. Verweerder is niet gebleken dat er sprake zou zijn van zeer uitzonderlijke omstandigheden in de zin van overmacht die appellant verhinderd zouden hebben om de betreffende twee vakken al in het studiejaar 2015-2016 te volgen en af te ronden. De studieadviseur heeft aan verweerder verklaard dat zij destijds appellant verteld heeft dat zij de kans groot acht dat zijn verzoek om dispensatie afgewezen zou worden. Verweerder merkt op appellant te hebben bericht dat hij de aantekeningen bij de studieadviseur kan inzien. Desgevraagd merkt appellant op dat hij de aantekeningen van de studieadviseur niet heeft ingezien.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder terecht het dispensatieverzoek van appellant voor toegang tot het werkcollege van de bacheloropleiding Economie en Bedrijfseconomie heeft kunnen afwijzen. Het college heeft deze vraag bevestigend beantwoord.

De regeling met betrekking tot toelating tot het werkcollege in het derde jaar van de opleiding is vastgelegd in de onderwijs- en examenregeling (OER) van de faculteit. Niet in geding is dat appellant op het moment van aanmelding voor het werkcollege niet voldoet aan de toegangseisen omdat hij nog twee tweedejaarsvakken heeft open staan. Dat appellant van een andere bacheloropleiding wel het eerste en tweede jaar volledig heeft afgerond, maakt dat niet anders.

Naar het oordeel van het college bestaat er geen grond voor het oordeel dat de door appellant naar voren gebrachte omstandigheden verweerder tot een ander besluit hadden moeten brengen. Daarbij wordt mede in aanmerking genomen dat het een aangelegenheid van appellant zelf is dat hij nog niet alle vakken van het tweede bachelorjaar van de opleiding Economie en Bedrijfseconomie heeft gevolgd en met voldoende resultaat heeft afgerond.

De stelling van appellant dat hij op basis van uitspraken van de studieadviseur ervan uit mocht gaan dat hij dispensatie zou krijgen, volgt het college niet. De veronderstelling van appellant stoelt niet op enige regeling, het verlenen van dispensatie is immers een exclusieve bevoegdheid van verweerder, en is ook verder niet aannemelijk gemaakt.

Alles afwegende en het geheel overziende is het college van oordeel dat niet gesteld kan worden dat het bestreden besluit niet in stand zou kunnen blijven en dat voor appellant een uitzondering op de regels gemaakt zou moeten worden. Met zijn besluit van 25 januari 2017 heeft verweerder niet gehandeld in strijd met het recht.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.